

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત ઉચ્ચ અદાલત, અમદાવાદ

કંપની અરજી નં. ૩૭૧ / ૨૦૧૨

ઈન

કંપની અરજી નં. ૩૫ / ૧૯૮૮

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ એન.વી. અંજારિયા

=====

૧	શું સ્થાનિક સમાવારપત્રોના રિપોર્ટર્સને ચુકાદો જોવાની પરવાનગી આપવામાં આવે છે?	હા
---	--	----

૨.	રિપોર્ટર્સને સંદર્ભિત કરવાં કે નહિ?	હા
૩.	શું ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવાં ઇચ્છે છે?	ના
૪.	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન કે તેનાં હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈ હુકમ સબબ કોઈ મહત્વપૂર્ણ કાયદાકીય પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	ના

=====

નિરામચીબેન તે બિપિનભાઈ વિ મેહતાની વિધવા....અરજદાર(ઓ)

વિરુદ્ધ

રમેશ બી. દેસાઈ અને ૧૭....સામાવાળા(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ: શ્રી અનલ એસ. શાહ, અરજદાર નં. ૧ માટે વકીલ શ્રી દિલીપ એલ.

કનોજિયા,

સામાવાળા નં. ૧ માટે વકીલ શ્રી હેમંગ એમ. શાહ,

સામાવાળા નં. ૧૪ – ૧૫ માટે વકીલ શ્રી ઉત્કર્ષ બી. જાની,

સામાવાળા નં. ૩ માટે વકીલ નવાવટી અને નવાવટી,

સામાવાળા નં. ૫ માટે વડીલ સિંઘી અને કંપની, સામાવાળા નં. ૬.૨ , ૭ માટે વડીલ

=====

ન્યાયપીઠ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એન.વી. અંજારિયા

તારીખ : ૨૩/૦૩/૨૦૧૫

સી.એ.વી. ચુકાદો

અરજદાર-નિર્મયાબેન, સ્વ. બિપિનભાઈ મહેતા દ્વારા, વર્તમાન કંપની અરજી દાખલ કરીને અને તેમાં ન્યાયાધીશોની સમન્સ કાઢીને, આ અદાલત દ્વારા તારીખ ૨૭ ઓગસ્ટ, ૨૦૦૮ના હુકમ દ્વારા ઘડવામાં આવેલા મુદ્દાઓ ઉપરાંત મુખ્ય કંપની અરજી નં. ૩૫/૧૯૮૮માં મુદ્દાઓ ઘડવા માટે, ચુકાદા માટે પ્રાર્થના કરી છે.

૨. અરજીકર્તા ઉપરોક્ત કંપની અરજીમાં મૂળ સામાવાળા નં. ૧૧ છે. અહીંના અરજદાર-પ્રતિપક્ષી નં. ૧ થી ૪ દ્વારા દાખલ કરાયેલ, કહેવાયેલી કંપની અરજી નં. ૩૫ of ૧૯૮૮ માં, કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ ની કલમ ૧૫૫ હેઠળ, સામાવાળા નં. ૫ કંપની-સાચાજી ઇન્ડસ્ટ્રીઝ લિમિટેડ, તે સમયના અસ્તિત્વ મુજબ,ના રજિસ્ટરમાં સુધારણા કરવા તથા બિપિનભાઈ વડીલાલ મહેતા, શ્રીમતી નિર્મયાબેન બિપિનભાઈ મહેતા, શ્રી પ્રિયમભાઈ બિપિનભાઈ મહેતા

અને શ્રીમતી પ્રિયાબેન અમલભાઈ કોઠારીનાં નામો કાઢી નાખવા માટે પ્રાર્થના કરવામાં આવી છે.

૩. મુખ્ય કંપની અરજીમાં ઉપસ્થિત થયેલા વિવાદનો સંક્ષિપ્ત ઉલ્લેખ કરવો અપ્રસ્તુત નહીં થાય. આ કંપની અરજી કંપનીના એક શેરમાલિક રમેશ દેસાઈ તથા અન્યોએ દાખલ કરી હતી, જેમાં અન્ય બાબતો ઉપરાંત આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો કે વાડીલાલ મહેતા કંપનીના ચેરમેન અને મેનેજિંગ ડિરેક્ટર હતા, જેમને બે પુત્રો, એટલે કે બિપિન વાડીલાલ મહેતા અને સુહાસ વાડીલાલ મહેતા, તેમજ ચાર પુત્રીઓ હતી, જે તમામ પરિણીત હતી. આ પરિવારની કંપનીમાંના શેરો સહિત અનેક સંપત્તિઓ હતી, અને તે પરિવારનો હિન્દુ અવિભાજિત કુટુંબ (એચયુએફ) ટ્રસ્ટ તથા અન્ય પ્રાઇવેટ લિમિટેડ કંપનીઓ હતી. ૩૦મી જાન્યુઆરી, ૧૯૮૨ના રોજ પરિવારના સભ્યો વચ્ચે એક સમજૂતીપત્ર કરવામાં આવ્યો હતો. તેનો મુખ્ય હેતુ કેટલીક કંપનીઓનું સંચાલન બિપિનભાઈ મહેતા ને અને કેટલીકનું સુહાસ વાડીલાલ મહેતા ને સોંપવાનો હતો. નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું કે મેસર્સ સયાજી ઇન્ડસ્ટ્રીઝ લિમિટેડ અને મેસર્સ સી.વી. મહેતા પ્રાઇવેટ લિમિટેડનું સંચાલન બિપિનભાઈ મહેતા ને સોંપવામાં આવશે, જ્યારે અન્ય કંપનીઓનું નિયંત્રણ અને સંચાલન સુરેશભાઈ મહેતા પાસે રહેશે. સમજૂતીપત્રની શરતો અનુસાર બિપિનભાઈ મહેતા ને મેસર્સ સી.વી. મહેતા પ્રાઇવેટ લિમિટેડમાં રૂપિયા ૪૦,૦૦,૦૦૦/- તથા થોડાક વધારાના રકમનો જમા કરાવવાનો હતો. જણાય છે કે આ રકમ બિપિનભાઈ દ્વારા ચૂકવવામાં આવી નહોતી અને ૧૩મી

નવેમ્બર, ૧૯૮૨ના રોજ એક સંશોધિત સમજૂતીપત્ર કરવામાં આવ્યો હતો, જેમાં એવી જોગવાઈ હતી કે બિપિનભાઈ સમગ્ર રકમ બે હપ્તામાં ચૂકવશે. પ્રથમ હપ્તા તરીકે રૂપિયા ૨૦,૦૦,૦૦૦/- ચૂકવવા તથા મેસર્સ સયાજી ઇન્ડસ્ટ્રીઝનું નિયંત્રણ અને સંચાલન મેળવવાનું. અરજીકર્તાઓનો કેસ એવો છે કે કંપનીની રૂપિયા ૨૦,૦૦,૦૦૦/-ની રકમ બિપિનભાઈ દ્વારા મેસર્સ સી.વી. મહેતા પ્રાઇવેટ લિમિટેડને ઉપરોક્ત રકમ ચૂકવવામાં, મેસર્સ સયાજી ઇન્ડસ્ટ્રીઝના શેરો મેળવવાના હેતુસર, વપરાઈ હતી અને એ રીતે તેઓ કંપનીના નિયામક બન્યા હતા, તેમજ આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો કે કંપની અધિનિયમની કલમ ૭૭નો ભંગ જાહેરમાં ન આવે તે માટે અપનાવવામાં આવેલું આ એક ઢાંકપિછોડું હતું.

૩.૧ આવા કેસ રજૂ કરવામાં આવતા, કંપની અરજીમાં અરજદારોએ સામાવાળાઓને કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૫૫ મુજબ કંપનીના રજિસ્ટરમાં સુધારો કરવા અને દિવંગત બિપિનભાઈ મેહતા, અરજદાર નિર્મયાબેન બિપિનભાઈ મેહતા તથા પ્રિયમભાઈ બિપિનભાઈ મેહતાનું નામ કંપનીના રજિસ્ટરમાંથી કાઢી નાખવા માટેના નિર્દેશોની પ્રાર્થના કરી.

૩.૨ એવું જણાવવું યોગ્ય છે કે ઉક્ત કંપની અરજીમાં, કંપની અરજી નં. ૧૧૩ ઓફ ૧૯૯૫ દાખલ કરવામાં આવી હતી, જેમાં પ્રારંભિક આધાર પર ઉક્ત કંપની અરજીને એ દલીલ સાથે રદ કરવાની પ્રાર્થના કરવામાં આવી હતી કે તે સમયમર્યાદાથી અવરોધિત હતી. આ કંપની અરજીને આ અદાલતે ૧૨ માર્ચ, ૧૯૯૬ના રોજ મંજૂરી આપી હતી અને પરિણામે કંપની અરજી નં. ૩૫ ઓફ

૧૯૮૮ સમયમર્યાદાના કાયદાથી અવરોધિત હોવાથી રદ કરવામાં આવી હતી. ઉક્ત હુકમ સામે ઓ.જે. અપીલ દાખલ કરવામાં આવી હતી, જે રદ કરવામાં આવી હતી. આ બાબતને સિવિલ અપીલ નં. ૪૭૬૬ ઓફ ૨૦૦૧ દ્વારા સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ લઈ જવાઈ હતી. રામેશ બી. દેસાઈ અને અન્ય વિ. બિપિન વડીલાલ મહેતા અને અન્ય [(૨૦૦૬) ૫ એસસીસી ૬૩૮]ના નિર્ણય અનુસાર તેનો નિકાલ કરવામાં આવ્યો હતો. કંપની અદાલતના તથા ઓ.જે. અપીલમાં વિભાગીય બેંચના આદેશો સર્વોચ્ચ અદાલતે રદ કર્યા હતા. સર્વોચ્ચ અદાલતે ઠરાવ્યું કે સમયમર્યાદાનો મુદ્દો તથ્યોથી વિરિછન્ન, અમૂર્ત સિદ્ધાંત તરીકે નક્કી કરી શકાય નહીં અને સમયમર્યાદાના પ્રશ્નને પ્રારંભિક મુદ્દા તરીકે નક્કી કરવામાં કંપની અદાલત તથા વિભાગીય બેંચ ન્યાયસંગત નહોતી. સર્વોચ્ચ અદાલતે કંપની અરજીને પુનઃવિચારણા માટે પરત મોકલી હતી, અને તે હાલમાં પેન્ડિંગ છે.

૩.૩ વર્તમાન કંપની અરજીમાં રહેલ હકીકતો તરફ આવતાં એવું જણાય છે કે, મુખ્ય અરજીમાં પસાર કરાયેલા ૨૭મી ઓગસ્ટ, ૨૦૦૮ના હુકમ અનુસાર આ અદાલતે નિરાકરણ માટે કેટલાક મુદ્દાઓ ઘડ્યા હતા, જે નીચે મુજબ છે,

(એ) શું અરજી આવશ્યક પક્ષકારોના વિસંગત જોડાણ અથવા અયોગ્ય જોડાણના કારણે ખામીયુક્ત છે કે નહીં?

(બી) શું અરજદારોએ એ પુરવાર કર્યું છે કે કંપનીની રકમ, એટલે કે એમ/એસ. સયાજી ઇન્ડસ્ટ્રીઝ લિમિટેડની, શેરો હસ્તગત કરવા માટે અથવા કંપનીના

વ્યવસ્થાપન પર નિયંત્રણ મેળવવા માટે માર્ગાંતરિત કરવામાં કોઈ છેતરપિંડી કરવામાં આવી હતી કે નહીં, તેમ આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે?

(સી) શું સામાવાળાઓ પૈકી કોઈએ કંપની અધિનિયમની કલમ ૭૭ની જોગવાઈઓનો ભંગ કર્યો છે કે નહીં?

(ડી) શું સંસ્થાપત્રના અનુચ્છેદ ૨૦, જે કંપની અધિનિયમની ધારા ૩૬ સાથે વાંચવામાં આવે છે, તેના ઉપબંધોનો કોઈ ભંગ થયો છે કે નહીં?

(ઈ) શું આ અરજી લિમિટેશનથી અવરોધિત છે કે નથી?

(એફ) શું શેરધારકોની નોંધણીપોથીના રતીફિકેશન માટે કંપનીઝ અધિનિયમની કલમ ૧૫૫ હેઠળ કોઈ નિર્દેશ જારી કરવાની જરૂરિયાત છે કે નહીં?

(જી) શું સ્થિતિ પૂર્વવત્ કરવાનો હુકમ આપવો યોગ્ય છે કે નહીં?

(એચ) શું અરજદારો દ્વારા માંગવામાં આવેલી રાહતો મંજૂર કરવાની લાયક છે કે નહીં?

(૧) અંતિમ અમલયોગ્ય હુકમ?

૩.૪ કંપની પિટિશન લંબિત હતી તે દરમિયાન, સામાવાળા ક્રમાંક ૫ કંપનીના ચેરમેન અને મેનેજિંગ ડિરેક્ટર બિપિનભાઈ વી. મહેતા ૦૮ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૮ના રોજ અવસાન પામ્યા અને તેમના વારસદાર તથા કાનૂની પ્રતિનિધિઓ તરીકે

વર્તમાન અરજદાર નિર્મયાબેન વિધવા બિપિનભાઈ મહેતા, શ્રી પ્રિયમ બી. મહેતા અને શ્રી પ્રિયા રહ્યા હતા

બી. મેહતા. કહેવાયેલા બિપિનભાઈ વી. મેહતાના અવસાનના સંદર્ભમાં, કંપની પિટિશન નં. ૩૫ of ૧૯૮૮ના મૂળ અરજદારોએ-અહીંના સામાવાળા ક્રમાંક ૧ થી જએ સિવિલ અરજી નં. ૧૯૩ of ૨૦૧૦ દાખલ કરીને અરજીકર્તા- નિર્મયાબેન વિધવા બિપિનભાઈ વી. મેહતા તેમજ પ્રિયાબેન બિપિનભાઈ મેહતા અને શ્રી પ્રિયમ બિપિનભાઈ મેહતાને વારસદાર તથા કાનૂની પ્રતિનિધિઓ તરીકે પક્ષકાર બનાવવા વિનંતી કરી હતી. આ અદાલતે ૧૨ નવેમ્બર, ૨૦૧૧ના હુકમ દ્વારા ઉક્ત કંપની અરજી મંજૂર કરી હતી અને તેઓને મૃતકની મિલકતની હદ સુધી તેના વારસદાર તથા કાનૂની પ્રતિનિધિઓના રૂપે કંપની પિટિશનમાં સામાવાળા ક્રમાંક ૨/૧ થી ૨/૩ તરીકે જોડવામાં આવ્યા હતા.

૩.૫ મૂળ અરજદારો દ્વારા બીજી એક સિવિલ અરજી નં. ૧૯૪/૨૦૧૦ પણ દાખલ કરવામાં આવી હતી, જેમાં વર્તમાન અરજીકર્તા તથા સામાવાળા નં. ૧૬ થી ૧૮ને, ઉપરોક્ત મુખ્ય કંપની અરજી નં. ૩૫/૧૯૮૮માં સામાવાળા નં. ૧૧ થી ૧૪ તરીકે જોડવાની વિનંતી કરવામાં આવી હતી. તા. ૧૯ ડિસેમ્બર, ૨૦૧૧ના હુકમ દ્વારા આ કંપની અરજી પણ મંજૂર કરવામાં આવી હતી. હુકમનો સંબંધિત ભાગ ઉદ્ઘૃત કરી શકાય છે.

૩.....પ્રસ્તાવિત સામાવાળાઓની તરફથી ઉપસ્થિત વરિષ્ઠ અધીવક્તાએ, જેમને મુખ્ય વિવાદકારી પક્ષકારો તરીકે ગણાવી શકાય, અદાલતમાં જણાવ્યું છે

કે અરજીકર્તાઓને મુખ્ય કંપની અરજી નં. ૩૫ ઓફ ૧૯૮૮માં પ્રસ્તાવિત સામાવાળાઓ તરીકે સામાવાળા નં. ૧૧ થી ૧૪ તરીકે જોડવા દેતી વખતે તેઓ કોઈ વધુ તર્કસંગત હુકમની માંગ કરતા નથી. તેમ છતાં, તેમણે રજૂઆત કરી છે કે અરજીકર્તાઓને પ્રસ્તાવિત સામાવાળાઓ તરીકે સામાવાળા નં. ૧૧ થી ૧૪ તરીકે જોડવાની મંજૂરી મુખ્ય કંપની અરજી નં. ૩૫ ઓફ ૧૯૮૮માં સમયમર્યાદાના પ્રશ્ન સહિત સંબંધિત પક્ષકારોના અધિકારો અને દલીલોને આધાર વિના હોઈ શકે. રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે સમયમર્યાદા સહિત તમામ બચાવ અને દલીલો, જે સંબંધિત પક્ષકારોને ઉપલબ્ધ છે, ખુલ્લી રાખવામાં આવે.

ઉપરોક્તના પરિપ્રેક્ષ્યમાં, આ અદાલત મુખ્ય કંપની અરજી નં. ૩૫ / ૧૯૮૮ માં પ્રસ્તાવિત સામાવાળાઓને સામાવાળા નં. ૧૧ થી ૧૪ તરીકે જોડવાની પરવાનગી આપતાં કોઈ વધુ કારણો દર્શાવતી નથી.

જ. ઉપરોક્તને ધ્યાનમાં લેતા, વર્તમાન અરજી મંજૂર કરવામાં આવે છે અને અરજદારોને મુખ્ય કંપની અરજી નં. ૩૫ ઓફ ૧૯૮૮માં અહીં પ્રસ્તાવિત સામાવાળાઓ તરીકે સામાવાળા નં. ૧૧ થી ૧૪ને જોડવાની પરવાનગી આપવામાં આવે છે. જોકે, ઉપરોક્ત મુખ્ય કંપની અરજીમાં સંબંધિત પક્ષકારોના હક્કો અને દલીલોને કોઈપણ રીતે હાનિ પહોંચાડ્યા વિના રહેશે અને સંબંધિત પક્ષકારોને ઉપલબ્ધ તમામ બચાવો અને દલીલો, જેમાં મર્યાદા સંબંધિત પ્રશ્નો પણ સમાવેશ થાય છે, ખુલ્લા રાખવામાં આવે છે, જેનું નિરાકરણ મુખ્ય કંપની અરજીની સુનાવણી વખતે કરવામાં આવશે.”

૩.૬ આમ, ઉપર જણાવ્યા મુજબના અરજદાર તથા અન્ય બે પક્ષકારોને કંપની અરજી નં.૧૯૩/૨૦૧૦માં કરાયેલા હુકમ મુજબ વારસદાર અને કાનૂની પ્રતિનિધિ તરીકે પક્ષભૂત કરવામાં આવ્યા હતા. સિવિલ એપિલકેશન નં.૧૯૪/૨૦૧૦માં કરાયેલા હુકમ હેઠળ, હાલના અરજદાર તેમજ સામાવાળા નં.૧૬ થી ૧૮ને મુખ્ય કંપની અરજીમાં તેમની વ્યક્તિગત ક્ષમતામાં જોડવામાં આવ્યા હતા. મુખ્ય કંપની અરજીની કાર્યવાહી માં આ રીતે પક્ષભૂત કરવામાં આવ્યા બાદ, હાલના અરજદારે જવાબી સોગંદનામું દાખલ કર્યું હતું, જેના પ્રત્યુત્તરમાં મૂળ અરજદારે પુનઃજવાબી સોગંદનામું દાખલ કર્યું હતું.

૩.૭ હવે વર્તમાન અરજીમાં, અરજીકર્તાનું આ વલણ છે કે રીજોઈન્ડર એક્ઝિડેવિટમાં ઉઠાવવામાં આવેલી વધારાની દલીલો અને રજૂઆતોને ધ્યાનમાં લેતા, ઉપર મુજબ અગાઉ નક્કી કરાયેલા મુદ્દાઓ ઉપરાંત કેટલાક મુદ્દાઓ ઘડવાની આવશ્યકતા છે. મૂળ અરજદારોને રીપ્લાય એક્ઝિડેવિટ દાખલ કરીને વધારાના મુદ્દાઓ ઘડવાની પ્રાર્થનાનો વિરોધ કર્યો છે, અને અન્ય બાબતો ઉપરાંત એવું દલીલ કરવામાં આવ્યું છે કે વધારાની દલીલો અને રજૂઆતોના ઓઢા હેઠળ તથા વધારામાં મુદ્દાઓ ઘડવાની માંગણી દ્વારા અરજીકર્તા પહેલેથી ઘડાયેલા મુદ્દાઓને ફરીથી ખોલવા અને પુનર્વિચાર કરવા માંગે છે. ત્યારબાદ દલીલ કરવામાં આવી છે કે સ્વ. બીપિનભાઈ વડીલાલ મહેતા પહેલેથી જ અરજીમાં જવાબ દાખલ કરી ચૂક્યા હતા અને તેના આધારે મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવ્યા હતા. દલીલ કરવામાં આવી છે કે વારસદારોએ માત્ર સ્વ. બીપિનભાઈ

મહેતાના સ્થાને સ્થાન લીધું છે અને વાસ્તવિક પરિસ્થિતિઓ અંગેનો જવાબ એ જ છે. નિવેદન કરવામાં આવ્યું છે કે તેથી વધારાના કોઈ મુદ્દાઓ ઘડવાની આવશ્યકતા નથી. અરજીકર્તાએ પ્રત્યુત્તર સોગંદનામું દાખલ કરીને દલીલ કરી છે કે સિટીવિલ અરજી નં. ૧૯૪ વર્ષ ૨૦૧૦ માં પસાર કરાયેલા હુકમ મુજબ શેરોના હસ્તાંતરિત સ્વરૂપે અરજીકર્તાને વ્યક્તિગત ક્ષમતા મુજબ જોડવામાં આવ્યા છે; તેથી કંપની અરજીનો વિરોધ કરવાનો અરજીકર્તાને સ્વતંત્ર હક છે.

૩.૮ જે મુદ્દાઓ અરજીકર્તા દ્વારા વધારાના રીતે ન્યાયનિર્ણય માટે ઘડવાની માગ કરવામાં આવી છે, તે ન્યાયાધીશોના સમન્સના સમર્થનમાં દર્શાવવામાં આવ્યા છે. તે નીચે મુજબના મુદ્દાઓ છે,

“(૧) શું કંપનીઓ (સુધારા) અધિનિયમ, ૧૯૮૮ દ્વારા કલમ ૧૫૫ ને દૂર કરવામાં આવી હોવાથી અને હવે તે કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ ની કલમ ૧૧૧(૪) હેઠળ કંપની કાયદા બોર્ડ સમક્ષ આવતી હોવાથી, નવી જોડાયેલ સામાવાળા ક્રમાંક ૧૧ થી ૧૪ સામે અરજી જાળવવા યોગ્ય નથી?

(૨) કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ ની કલમ ૧૫૫ (૩૦.૦૫.૧૯૯૧ના દિવસે જે સ્થિતિમાં હતી તે મુજબ) હેઠળની કાર્યવાહી દરમિયાન અરજીમાં ઉઠાવવામાં આવેલ મુદ્દાઓનો ચુકાદો આપી શકાય છે?

(૩) શું અધિનિયમની કલમ ૧૫૫ હેઠળ રજિસ્ટરની શુદ્ધિ મંજૂર કરી શકાય, જ્યારે લેવડદેવડ રજિસ્ટરમાંની નોંધોની બાબત સાથે સંકળાયેલી ન હોય?

(iv) શું નવેસરથી ઉમેરાયેલા પક્ષકારો વિરુદ્ધની અરજી પર મર્યાદા કાયદાનો પ્રતિબંધ લાગુ પડે છે અને લેચેસ, ત્યાગ, અનુમોદન અથવા એસ્ટોપલના સિદ્ધાંતોના આધારે પણ પ્રતિબંધિત છે?

(પ) શું, પરિવારના બે શાખાઓ એટલે કે બી.વી. મહેતા અને પરિવાર તથા એસ.વી. મહેતા અને પરિવાર દ્વારા એમ.ઓ.યુ.ના માધ્યમથી થયેલી કુટુંબીય સમજૂતી છેલ્લા ૩૦ વર્ષથી વધુ સમયથી અમલમાં હોવાથી, આ અરજી રદ કરવામાં આવવી જરૂરી છે?

(૬) શું અરજદારો વાસ્તવિક પરિસ્થિતિઓ અને કાયદાની દૃષ્ટિએ કંપનીના સભ્યોના રજિસ્ટરમાં સામાવાળા ક્રમાંક ૧૨ અને ૧૩ના હકમાં સુધારણા કરાવવાની માગ કરવા હકદાર છે, જેમણે કોઈપણ તબક્કે એન્ટ્રીઓના સુધારણા સામે કદી વાંધો ઉઠાવ્યો નથી અને/અથવા એવી કોઈ અરજી પણ દાખલ કરી નથી?

(૭) શું આ અરજદારોના આગ્રહે, જેઓ શેરનો નાનો હિસ્સો ધરાવે છે, આ અરજી પર વિચારણા કરી શકાય?

(૮) શું અરજદારોએ સાબિત કર્યું છે કે એમ.ઓ.યુ. અંતર્ગત સામાવાળા ક્રમાંક ૨ દ્વારા સી.વી.એમ. સમક્ષ જમા કરાવવામાં આવનારી રૂ. ૪૦ લાખ (આશરે)ની રકમનો ઉપયોગ સામાવાળા ક્રમાંક ૧૨ અને તેમના પરિવારના દેવા ચૂકવવા માટે, કંપની અને સી.વી.એમ.નું નિયંત્રક હિત તથા વ્યવસ્થાપન મેળવવાના

પ્રતિફળ તરીકે કરવામાં આવ્યો હતો?

(૯) શું અરજદારોએ સાબિત કર્યું છે કે સીવીએમના શેરો સંબંધિત વ્યવહાર તે સમયે થયો હતો જ્યારે સામાવાળા નં. ૨ કંપનીના સંચાલનમાં હતો અને કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ ની કલમ ૭૭(૧) અને ૭૭(૨)નું ઉલ્લંઘન હતું, કારણ કે સીવીએમનું નિયંત્રણ કંપનીના નોંધપાત્ર શેરો પર અંતિમ નિયંત્રણ મેળવવાનું સાધન હતું?

(૧૦) શું અરજી અસ્પષ્ટ છે, તેમાં કોઈ આવશ્યક વિગતોનો અભાવ છે, કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ ની ધારા ૧૫૫ હેઠળની અરજી માટેની આવશ્યકતા પૂર્ણ થતી નથી અને તેથી તે ફગાવાની હકદાર છે?

(૧૧) શું સીમવીના શેરો એમ.ઓ.યુ.માં દર્શાવેલ પ્રતિફળ માટે ખરીદવામાં આવ્યા હતા, જે સીમવીમાં રૂપિયા ૩૯ લાખની જમા સાથે સંપૂર્ણપણે અલગ, સ્વતંત્ર અને અસંબંધિત હતું?

(૧૨) શું અરજીમાં માગવામાં આવેલ સુધારો સભ્યો તથા કંપનીના હિતના વિરુદ્ધ હશે અને તેથી મંજૂર ન કરવો જોઈએ?”

જ. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી મિહિર જોષી સાથે વિદ્વાન વકીલ શ્રી અનિલ શાહ અપીલકર્તા તરફથી હાજર રહ્યા હતા. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી એસ.એચ. સાનજાનવાલા સાથે વિદ્વાન વકીલ શ્રી દિલીપ કાનોજીયા સામાવાળા ક્રમાંક ૧ તરફથી હતા, જ્યારે વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી સુધીર નાણાવટી સામાવાળા

ક્રમાંક ૫ માટે નાણાવટી અને નાણાવટી તરફથી હાજર રહ્યા હતા. શ્રી શાલિન મહેતા સાથે વિદ્વાન વકીલ શ્રી હેમંગ શાહ સામાવાળા ક્રમાંક ૧૪ અને ૧૫ તરફથી હાજર રહ્યા હતા. વિદ્વાન વકીલ શ્રી સુનિત શાહ સામાવાળા ક્રમાંક ૩ તરફથી હાજર રહ્યા હતા. શ્રી સંદીપ સિંઘી, વિદ્વાન વકીલ, સિંઘી એન્ડ કંપની તરફથી સામાવાળા ક્રમાંક ૬.૨ અને ૭ માટે હાજર રહ્યા હતા. સંબંધિત વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલોએ અને વિદ્વાન વકીલોએ પોતાની રજૂઆતો કરી હતી.

૪.૧ અરજદાર તરફથી વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી મિહિર જોશી તથા વિદ્વાન વકીલ શ્રી અનલ એસ. શાહે રજૂઆત કરી કે અરજદારને મુખ્ય કંપની અરજીમાં, માત્ર સ્વ. બિપિનભાઈ મહેતાના વારસદાર તથા કાનૂની પ્રતિનિધિ તરીકે જ નહીં, પરંતુ સિવિલ અરજી નં. ૧૯૪ / ૨૦૧૦ માં કરાયેલા હુકમ મુજબ સ્વતંત્ર સામાવાળા તરીકે પણ જોડવામાં આવ્યા હતા. રજૂઆત કરવામાં આવી કે ત્યારબાદ મુખ્ય કંપની અરજીમાં દલીલપત્રોમાં વધારો કરવામાં આવ્યો હતો. અરજદારે પોતાની અંગત ક્ષમતામાં જવાબ દાખલ કર્યો હતો, જેના માટે પ્રતિઉત્તર પણ દાખલ કરવામાં આવ્યું છે. તેથી, તે દલીલપત્રોના સંદર્ભમાં, વધારાના મુદ્દાઓ ઘડવાની જરૂરિયાત ઊભી થઈ છે, એવી રજૂઆત કરવામાં આવી. વધુમાં રજૂઆત કરવામાં આવી કે મુદ્દાઓ કોઈપણ તબક્કે ઘડી શકાય છે અને મુદ્દાઓ ઘડતી વખતે એસ્ટોપેલ, છૂટછાટ અથવા રેસ જુડિકેટા નો સિદ્ધાંત લાગુ પડતો નથી. આગળ રજૂઆત કરવામાં આવી કે મુદ્દાઓ ઘડવામાં ચૂકી જવામાં આવે અથવા જ્યાં મુદ્દાઓ ઘડવાના જરૂરી હોવા છતાં તે ઘડવામાં ન

આવે, તો તે અપીલમાં મામલાને મજબૂત પણ બનાવી શકે અને બગાડી પણ શકે છે. રજૂઆત કરવામાં આવી કે વિવાદનું સંપૂર્ણ નિરાકરણ કરવા માટે સૂચવાયેલા મુદ્દાઓ ઘડવા આવશ્યક છે. અરજદાર તરફથી વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે રજૂઆત કરી કે નવા મુદ્દાઓ ઘડવા પર કોઈ પ્રતિબંધ નથી, વિશેષ કરીને ત્યારે જ્યારે નવી પક્ષકાર જોડાઈ હોય અને તેની તજવીજથી દલીલપત્રો રજૂ થયાં હોય. તેમણે રજૂઆત કરી કે મુદ્દાઓનું ઘડતર કોઈ પક્ષની સંમતિ પર આધારિત નથી. તેમણે આગળ રજૂઆત કરી કે અદાલતે પૂર્વવર્તી કોઈ પણ તબક્કે કોઈ મુદ્દાને નામંજૂર કર્યો હોય, અને માત્ર એટલા માટે કે આ અદાલત દ્વારા અગાઉ મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવ્યા હતા, તેથી નવી જોડાયેલી અરજદારને મુદ્દાઓ ઘડવાની પ્રાર્થનાથી વંચિત રાખી તેના કેસ રજૂ કરવાની તકથી વંચિત કરી શકાય નહીં.

૪.૨ અરજદાર તરફથી વરિષ્ઠ વકીલે આ અદાલતના નયનાબેન બાબુભાઈ અને અન્ય વિ. કેતિ ફરમાજી પલિયા [૨૦૧૪ (૨) જીએલઆર ૧૮૧૪] ના નિર્ણય પર આધાર રાખીને પોતાની દલીલોને વધુ દઢ કરી, ખાસ કરીને તેના પરિચ્છેદ ૨૮, ૨૯ અને ૪૭ નો ઉલ્લેખ કરીને સીઝીપીસીના હુકમ ૧૪, નિયમ પના હેતુને પ્રકાશિત કર્યો. ત્યારબાદ તેમણે આ જ હેતુ માટે આ અદાલતના એઆઈએ ઈજનેરિંગ પ્રા. લિ. વિ. ભાતત દાંડ [૨૦૦૯ જીએલએચ-વડી અદાલત ૨૨૨૧૯૨] ના અન્ય નિર્ણય પર, ખાસ કરીને તેના પરિચ્છેદ પ.૪, પ.૫ અને પ.૬ પર આધાર રાખ્યો. ત્યારપછી બોમ્બે વડી અદાલતના સેન્ટ પેટ્રિક્સ ટાઉન કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી લિમિટેડ અને અન્ય [૨૦૦૩ (૨)

એમએચએલજે ૨૧૯] ના નિર્ણય પર આધાર લેવાયો. પરિષ્ઠ વકીલે ત્યારબાદ અલાહાબાદ વડી અદાલતના સ્મટ. કાનિઝ ફાતિમા (મૃતક) અને અન્ય વિ. શાહ નઘિમ અશરફ [એઆઈઆર ૧૯૮૩ એલ ૪૫૦] ના નિર્ણય પર આધાર રાખી દલીલ કરી કે જો મુદ્દો ત્યજવાનો કોઈ વિશિષ્ટ હુકમ ન હોય, તો સીઝીપીસીના હુકમ ૧૪, નિયમ ૫ હેઠળ વધારાનો મુદ્દો ઘડી શકાય છે. તેમણે દિલ્લી વડી અદાલતના એસ. સૂરજિત સિંહ સહાની વિ. બૃજ મોહન કૌર [૧૯૯૭ (૬૫) ડીએલટી ૬૭૦] ના પરિચ્છેદ ૧૦ પર આધાર મૂકીને આ દલીલ રજૂ કરી કે રેસ જુડિકાટના સિદ્ધાંતો મુદ્દા ઘડવા માટે લાગુ પડતા નથી.

૪.૩ સામાવાળા ક્રમાંક ૧ તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી એસ.એચ. સનજણવાલાએ વધારાના મુદ્દાઓ ઘડવાની વિનંતીનો વિરોધ કર્યો. તેમણે રજૂ કર્યું કે અરજદારની સમગ્ર અરજી નિષ્ફળ અને માત્ર સમય ખેંચવાની કવાયત છે. તેમના અનુસાર, જે પ્રશ્નો અને બાબતો અંગે હવે વધારાના મુદ્દાઓ ઘડવાની માંગ કરવામાં આવી છે, તે તમામ બાબતો અદાલતે આ હેતુસર હાથ ધરવામાં આવેલી પ્રક્રિયા દરમિયાન વિચારણા હેઠળ લીધી હતી, જેના પરિણામે ૨૭મી ઓગસ્ટ, ૨૦૦૮ના હુકમ દ્વારા મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવ્યા હતા. વિદ્વાન વકીલે ત્યારબાદ વિચારવામાં આવેલા મુદ્દાઓના ખાકાના નકશામાંથી દર્શાવવાનો પ્રયાસ કર્યો કે હવે ઘડવાની માંગ કરાયેલા મુદ્દાઓ તો પુનરાવર્તન માત્ર છે. તેમણે રજૂ કર્યું કે વિવાદના તમામ પાસાઓ આવરી લેતા ખાકાના મુદ્દાઓની સંબંધિત સમયે અદાલતે તપાસ કરી હતી અને ત્યારબાદ મુદ્દાઓ

ઘડવામાં આવ્યા હતા. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે રજૂ કર્યું કે મુદ્દાઓનું ઘડતર ફરી ફરી મંજૂર કરી શકાય નહીં, કારણ કે અદાલતે પહેલેથી જ મનન કરી લીધું હતું. તેમણે રજૂ કર્યું કે કેસની હકીકતો યથાવત્ છે અને અરજદાર માત્ર મૃતક બિપિનભાઈના સ્થાને આવ્યો છે, અને તે બિપિનભાઈએ ક્યારેય પોતાનો કેસ રજૂ કર્યો નહોતો; તેથી હકીકતો યથાવત્ રહે છે.

૪.૪ સામાવાળા ક્રમાંક ૧ તરફથી વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે સર્વોચ્ચ અદાલતના જે.સી. ચેટર્જી અને અન્ય વિ. શ્રી શ્રી કિશન ટંડન અને અન્ય [એ.આઈ.આર. ૧૯૭૨ સુપ્રીમ કોર્ટ રપરક]ના નિર્ણય ઉપરાંત બલ કિશન વિ. ઓમ પ્રકાશ અને અન્ય [એ.આઈ.આર. ૧૯૮૬ સુપ્રીમ કોર્ટ ૧૯૫૨] તથા વિદ્યાવતી વિ. મન મોહન અને અન્ય [એ.આઈ.આર. ૧૯૯૫ સુપ્રીમ કોર્ટ ૧૬૫૩]ના અન્ય નિર્ણયોનો આશ્રય લઈને એ સિદ્ધાંત રજૂ કર્યો કે જ્યારે કોઈ વ્યક્તિને કાનૂની પ્રતિનિધિની ક્ષમતામાં પક્ષકાર તરીકે જોડવામાં આવે છે, ત્યારે તે માત્ર કાનૂની પ્રતિનિધિ તરીકેના પોતાના સ્વરૂપને અનુરૂપ કોઈપણ બચાવ રજૂ કરવા અથવા વાંધો ઉઠાવવા અધિકૃત છે, અને તે માત્ર એવા જ તર્કો રજૂ કરી શકે છે જે મૃત પક્ષકાર કરી શકત. કલકત્તા વડી અદાલતના બાબુલાલ એન. શુક્લ વિ. જેશંકર એન. શુક્લ [એ.આઈ.આર. ૧૯૭૨ કલકત્તા ૪૯૪]ના નિર્ણય પર આધાર રાખીને રજૂ કરવામાં આવ્યું કે પ્રતિનિધિ જે કંઈ કરી શકે તે મૂળ પક્ષકારના અવસાન સમયે જે તબક્કે વાદ છોડાઈ ગયો હતો ત્યાંથી તેને હાથમાં લઈને તેને આગળ ચલાવવાનું જ છે.

૪.૫ એવી દલીલ કરવામાં આવી કે કાનૂની પ્રતિનિધિ તેવા પુરાવા રજૂ કરવાની છૂટ મેળવી શકતો નથી, જે મૃત સામાવાળાને ઉપલબ્ધ ન હતા. રાજસ્થાન વડી અદાલતના રામગોપાલ અને અન્ય વિ. ખીવ રાજ અને અન્ય [એઆઈઆર ૧૯૯૮ રાજસ્થાન ૯૮]ના નિર્ણયનો સંદર્ભ આપીને દલીલ કરવામાં આવી કે મૃત સામાવાળાના કાનૂની પ્રતિનિધિની સ્થિતિ સામાવાળાથી કોઈ રીતે ભિન્ન નથી, કારણ કે તેઓ મૃત સામાવાળાના સ્થાને ઊભા થાય છે. રાજસ્થાન વડી અદાલતના અન્ય બે નિર્ણયો, એટલે કે સ્મટી. જમના અને અન્ય વિ. ભુવાના [એઆઈઆર ૧૯૯૮ રાજસ્થાન ૨૧૪] તથા સ્મટી. ચંદ્ર કલા અને અન્ય વિ. કનક માલ અને અન્ય [એઆઈઆર ૨૦૦૩ રાજસ્થાન ૩૦૬], ઉપર પણ આધાર રાખવામાં આવ્યો હતો, જેમાં ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે સામાવાળાના અવસાન બાદ, રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવેલા કાનૂની પ્રતિનિધિને તેમના પૂર્વાધિકારી દ્વારા જણાવવામાં આવેલી બાબતોને વિરોધી કોઈ વલણ અપનાવવાની પરવાનગી આપી શકાતી નથી. માનનીય વરિષ્ઠ વકીલે અંતે પંજાબ અને હરિયાણા વડી અદાલતના ગૌરવ ઉપ્પલ અને અન્ય વિ. શ્રીમતી સુનિતા ઉપ્પા [એઆઈઆર ૨૦૦૪ પંજાબ અને હરિયાણા ૨૦૪]ના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો, જેમાં કાનૂની પ્રતિનિધિઓને વધારાનું લેખિત નિવેદન દાખલ કરવાની પરવાનગી આપવામાં આવી નહોતી, અને તે આ આધારે સમર્થિત કરવામાં આવ્યું હતું કે જ્યારે સૂચિત વધારાના લેખિત નિવેદનમાં કયા પ્રકારનો અને કઈ પ્રકૃતિનો બચાવ સમાવવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે તે સ્પષ્ટ ન હતું, ત્યારે તેમને કોઈ સ્વતંત્ર હક નહોતો.

૪.૬ પ્રતિસાધી ક્રમાંક ૩ તરફથી વિદ્વાન વકીલ શ્રી સુનિત શાહે પણ વધારાના મુદ્દાઓ ઘડવાની પ્રાર્થનાનો વિરોધ કર્યો હતો. તેમણે અદાલતનું ધ્યાન હુકમ XIV ની જોગવાઈઓ તરફ દોર્યું અને રજૂઆત કરી કે એક પક્ષ દ્વારા દલીલ કરાયેલા અને બીજા પક્ષ દ્વારા વિવાદિત કરાયેલા તથ્યો પરથી મુદ્દાઓ ઘડી શકાય છે. તેમણે રજૂઆત કરી કે માત્ર તથ્યોના મૂળભૂત પ્રસ્તાવો તથા કાયદાના પાસાઓ બાબતે જ મુદ્દો ઘડી શકાય. તેમણે રજૂઆત કરી કે વર્તમાન મામલે, તમામ લેખિત રજૂઆતોમાં તેમના તથ્યો એ જ રહ્યા છે અને નવા પક્ષકારના જોડાણ પછી પણ તેમાં કોઈ ફેરફાર થયો નથી. તેમની રજૂઆત અનુસાર, જ્યારે તથ્યાત્મક પૃષ્ઠભૂમિ એકસરખી હોય અને કાનૂની પ્રશ્નો પણ અપરિવર્તિત રહે, ત્યારે વધારાના મુદ્દાઓ ઘડવાની કોઈ જરૂર નથી. ત્યારપછી વિદ્વાન વકીલે ઘડવા માંગવામાં આવેલા વિવિધ મુદ્દાઓની પહેલેથી વિચારવામાં આવેલ અને ઘડવામાં આવેલ મુદ્દાઓ સાથે સરખામણી કરી જેથી દલીલ કરી શકાય કે કોઈ નવા મુદ્દાઓ ઉદ્ભવતા નથી. તેમણે એ પણ ભારપૂર્વક જણાવ્યું કે મુદ્દાઓ અગાઉ જ ઘડવામાં આવ્યા હતા. તેમણે રજૂઆત કરી કે માત્ર નામમાત્ર માટે, અરજદારને નવા મુદ્દાઓ માગવાની પરવાનગી આપી શકાય નહીં.

૪.૭ પ્રતિસાદી નં. ૧૪ અને ૧૫ તરફથી વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી શાલિન મહેતાએ દલીલ કરી હતી કે સર્વોચ્ચ અદાલતે મુખ્ય કંપની અરજીને પરત મોકલી છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે વર્તમાન અરજી કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ જ છે, જ્યારે અરજદારો એવી મુદ્દાઓ ઘડવાની માંગ સાથે વિવાદ ઉઠાવવા પ્રયત્ન

કરે છે, જે સર્વથા અનાવશ્યક છે અને જેમનું ઘડતર કરવાની જરૂર નથી. રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે તમામ તાત્વિક મુદ્દાઓ પહેલેથી જ ઘડી દેવામાં આવ્યા છે અને કોઈપણ પક્ષકારને, માત્ર તેને પક્ષકાર બનાવવામાં આવ્યો છે એટલા માટે, પોતાની ઈચ્છા મુજબ મુદ્દાઓ ઘડવાની માગ કરવાની મંજૂરી આપી શકાતી નથી; અન્યથા તેની કોઈ અંત જ રહેશે નહીં. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે આ વાત ઉપર ભાર મૂક્યો હતો કે વર્તમાન અરજી પણ વિલંબપૂર્વક દાખલ કરવામાં આવી છે અને સદ્ભાવનાપૂર્વકની નથી. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે દબપણે રજૂઆત કરી હતી કે અરજદાર સમય વેડફવામાં અને સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા પરત મોકલાયા પછી નિર્ણય લેવાનું આવશ્યક બનેલી કાર્યવાહી લંબાવવામાં રસ ધરાવે છે. રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે ભલે હુકમ ૧૪ના નિયમ ૫ હેઠળ કોઈપણ સમયે મુદ્દાઓમાં સુધારો કરવાની અથવા મુદ્દાઓ કાઢી નાખવાની પરવાનગી હોય, તો પણ તેનો અર્થ એ થતો નથી કે મુદ્દાઓને ઘડવામાં, પુનઃઘડવામાં અથવા વધારાના મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવી શકે, ભલે તેઓ ઘડવા માટે સંબંધિત ન હોય, અને કાર્યવાહી ના કોઈપણ તબક્કે તથા પક્ષકારની પસંદગી મુજબના ઢબે.

૫. દીવાની પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૦૮નો ઓર્ડર ૧૪ મુદ્દાઓના નિવારણ સાથે સંબંધિત છે, તેની નિયમાવલી નીચે મુજબ વાંચવામાં આવે છે

મુદ્દાઓ રચવા—

(૧) જ્યારે કોઈ મહત્વપૂર્ણ હકીકતી અથવા કાનૂની પ્રસ્તાવને એક પક્ષ દ્વારા સ્વીકારવામાં આવે અને બીજા પક્ષ દ્વારા નકારવામાં આવે, ત્યારે મુદ્દાઓ ઊભા

થાય છે.

(૨) મહત્વપૂર્ણ પ્રસ્તાવો તેવા વિધાન છે જે કાનૂન અથવા તથ્ય અંગેના હોય અને જે વાદી દ્વારા વાદ લાવવાના અધિકારને દર્શાવવા આરોપિત કરવા આવશ્યક હોય અથવા સામાવાળા દ્વારા પોતાનો બચાવ રચવા આરોપિત કરવા આવશ્યક હોય.

(૩) એક પક્ષ દ્વારા સ્વીકારવામાં આવેલી અને બીજા પક્ષ દ્વારા નકારવામાં આવેલી દરેક મહત્વપૂર્ણ તથ્યપ્રસ્તાવના એક સ્વતંત્ર મુદ્દાનો વિષય બનશે.

(૪) મુદ્દા બે પ્રકારના હોય છે:

(એ) હકીકતના પ્રશ્નો.

(બી) કાયદાના મુદ્દાઓ.

(૫) દાવાની પ્રથમ સુનાવણી વખતે અદાલતે, દાવાપત્ર અને, જો હોય તો, લખિત જવાબ વાંચ્યા પછી, તથા ઓર્ડર ૧૦ના નિયમ ૨ હેઠળ પરીક્ષણ કર્યા પછી અને પક્ષકારો અથવા તેમના વકીલોને સાંભળ્યા પછી, કયા તથ્યાત્મક અથવા કાનૂની મૂળભૂત પ્રસ્તાવોમાં પક્ષકારોમાં મતભેદ છે તે નિશ્ચિત કરવાનું રહેશે, અને ત્યારબાદ જે મુદ્દાઓ પર કેસનો યોગ્ય નિર્ણય આધારિત જણાય છે તે મુદ્દાઓ ઘડવા તથા નોંધવા તરફ આગળ વધવાનું રહેશે.

(૬) આ નિયમમાં એવું કશું જ નથી કે જે અદાલતને પ્રારંભિક સુનાવણી વખતે

સામાવાળા કોઈ બચાવ રજૂ ન કરે ત્યારે મુદ્દાઓ ઘડવા અને નોંધવા માટે આવશ્યક બનાવે.”

૫.૧ નિયમ ૩ અનુસાર અદાલત નીચેના સામગ્રીના આધારે મુદ્દાઓ ઘડી શકે છે : (એ) પક્ષકારો દ્વારા, અથવા તેમના વતી ઉપસ્થિત કોઈપણ વ્યક્તિઓ દ્વારા શપથપૂર્વક કરાયેલા આક્ષેપો, અથવા આવા પક્ષકારોના પ્લીડરો દ્વારા કરાયેલા આક્ષેપો; (બી) વાદમાં કરવામાં આવેલા લેખિત નિવેદનોમાં કે પ્રશ્નોત્તરીઓના જવાબોમાં કરાયેલા આક્ષેપો; (સી) કોઈપણ પક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલા દસ્તાવેજોની વિગતો. નિયમ ૫ અદાલતને મુદ્દાઓમાં સુધારો કરવા તથા તેમને કાઢી નાખવાની સત્તા વિશે છે, જે સંબંધિત છે. ઉક્ત નિયમ સુધારા અધિનિયમ, ૧૯૯૯ દ્વારા કાઢી નાખવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ દીવાની પ્રક્રિયા સંહિતા (સુધારા) અધિનિયમ, ૨૦૦૨ (૨૦૦૨નો ૨૨) અનુસાર ૦૧ જુલાઈ, ૨૦૦૨થી પ્રભાવથી યથાવત્ શબ્દશઃ પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હતો,

“૫. મુદ્દાઓમાં સુધારો કરવા અને તેમને દૂર કરવાની શક્તિ.

(૧) અદાલત, હુકમનામું પસાર કરતાં પૂર્વે, કોઈ પણ સમયે, યોગ્ય માને તેવી શરતો પર, મુદ્દાઓમાં સુધારો કરી શકે છે અથવા વધારાના મુદ્દાઓ ઘડી શકે છે, અને પક્ષકારો વચ્ચે વિવાદમાં રહેલા વિષયોનો નિર્ણય કરવા માટે આવશ્યક હોય તેવા તમામ આવા સુધારા અથવા વધારાના મુદ્દાઓ આ રીતે કરવામાં અથવા ઘડવામાં આવશે.

(૨) અદાલત, હુકમનામું પસાર કરવાના પૂર્વે કોઈ પણ સમયે, તેને ખોટી રીતે રચાયેલ અથવા દાખલ કરાયેલા જણાતા કોઈપણ મુદ્દાઓને કાઢી નાખી શકે છે.”

પ.૨ ઉપરોક્ત જોગવાઈઓ પરથી સ્પષ્ટ છે કે મુદ્દાઓ અરજપત્રોના આધારે ઘડવામાં આવે છે. હુકમ ૧૪ નિયમ ૧ અનુસાર, જ્યારે તથ્ય અથવા કાનૂની સંબંધિત મૂળભૂત પ્રસ્તાવ એક પક્ષ દ્વારા સ્વીકારવામાં આવે અને બીજા પક્ષ દ્વારા નકારવામાં આવે ત્યારે મુદ્દાઓ ઊભા થાય છે. મુદ્દાઓ ઘડવાની પ્રક્રિયા ન્યાયનિર્ણયાત્મક પ્રક્રિયા નથી. તે સ્વયંમાં નિર્ણયાત્મક પ્રક્રિયા પણ નથી. દાવાની વાદમાં કે અન્ય કોઈ કાર્યવાહી દરમિયાન મુદ્દાઓ ઘડવાથી કેસના નિકાલ અને નિર્ણયમાં સહાય મળે છે. વિવાદના મુખ્ય મુદ્દાઓને ઓળખી તેમને કેન્દ્રિત કરવા માટે મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવે છે. મુદ્દાઓ ઘડવાનો હેતુ વિવાદના ક્ષેત્રને સંકુચિત કરવાનો અને પક્ષકારો વચ્ચેના વાસ્તવિક વિવાદને નિર્ધારિત કરવાનો છે. મુદ્દાઓ કોઈપણ તબક્કે ઘડી અથવા બદલાઈ શકે છે. જેટલું સુધી મુદ્દાઓ અરજપત્રોમાંથી નીકળે અને વિવાદના મુદ્દાઓને ઉજાગર કરે, તેટલું સુધી મુદ્દાઓ ઘડવું સ્વતંત્ર પ્રક્રિયા હોવું જોઈએ. મુદ્દાઓ નિર્ણય માટેના મુદ્દાસરા છે. અપીલીય તબક્કે દીવાની પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૦૮ ના હુકમ ૪૧ નિયમ ૩૧ અનુસાર તેમને નિર્ધારણ માટેના મુદ્દાસરા કહેવામાં આવે છે.

પ.૩ મુદ્દાઓ કોઈપણ પક્ષકારોના અધિકારોનો નિર્ણય કરતા નથી. વિવાદનું સંપૂર્ણ અને સર્વાંગી નિરાકરણ કરવા માટે તેની યોગ્ય રીતે ચર્ચા થઈ શકે તે

હેતુથી અદાલત દ્વારા વિચારણા દરમિયાન તેમનું ઘડતર કરવામાં આવે છે. ઉદ્દેશ એ છે કે વિવાદના આવશ્યક અનુમાનોને નિશ્ચિત કરવામાં આવે, જેમના આધારે નિરણીય પ્રક્રિયા અને અંતિમ નિર્ણય માર્ગદર્શિત થવાના છે. સંહિતા ના હુકમ ૧૪ ના નિયમ ૪ મુજબ મુદ્દાઓ બે પ્રકારના હોય છે – તથ્યના મુદ્દાઓ અને કાયદાના મુદ્દાઓ. અરજપત્ર અને લેખિત જવાબની સામગ્રી તથા દલીલોના આધારે, હુકમ ૧૪ ના નિયમ ૫ મુજબ મુદ્દાઓ તથ્ય કે કાયદાના એવા મહત્વપૂર્ણ પ્રસ્તાવો છે, જેમ બાબતે પક્ષકારોમાં મતભેદ હોય.

૫.૪ સર્વોચ્ચ અદાલતનો માખન લાલ બંગાળ વિ. માનસ ભૂનિયા, (૨૦૦૧) ૨ એસસીસી ૬૫૨ માંનો નિર્ણય ચૂંટણી અરજી સંબંધિત હતો, પરંતુ તેમાં મુદ્દાઓના કાનૂની પરિધિ અને તેમની મહત્તા અંગે સ્પષ્ટતા કરવામાં આવી હતી. મુદ્દાઓ વિશે સર્વોચ્ચ અદાલતે જે કહ્યું છે, તે લાભદાયક રીતે નોંધપાત્ર છે,

“મુદ્દાઓ ઘડવાનો તબક્કો અત્યંત મહત્વનો છે, કારણ કે એ દિવસે નીચલી અદાલત દ્વારા ચાલનાર ન્યાયવિચારણાનો વ્યાપ નક્કી કરવામાં આવે છે, અને તે માટે એવો માર્ગ નિર્ધારિત કરવામાં આવે છે કે જેના પર ન્યાયવિચારણા આગળ વધે, તથા તેમાંથી ભટકાવ અને વિલગતાઓને નિવારવામાં આવે. તેથી, મુદ્દાઓની નક્કર સુનાવણી માટે નક્કી કરેલી તારીખ એ સુનાવણીની જ તારીખ ગણાય છે. પક્ષકારો વચ્ચેનો વાસ્તવિક વિવાદ નક્કી કરવામાં આવે છે, સંઘર્ષનું ક્ષેત્ર સંકુચિત થાય છે, અને અદાલત દ્વારા ધારણ કરાયેલ અવતલ દર્પણ, જે પક્ષકારોની લેખિત દલીલોનું પ્રતિબિંબ પાડે છે, તેને મુદ્દાઓમાં કેન્દ્રીત કરે છે,

એટલે કે તેવા વિવાદો, જેમાં બંને પક્ષો વચ્ચે મતભેદ છે. નાગરિક વિવાદના યોગ્ય નિર્ણયનો મોટો આધાર મુદ્દાઓની યોગ્ય રીતે રચના કરવા પર, અને જે વિવાદાસ્પદ વાસ્તવિક મુદ્દાઓનો નિર્ણય કરવો આવશ્યક છે, તેમને સાચી રીતે નિર્ધારિત કરવા પર રહે છે.

પ.જ.૧ વધુમાં નોંધવામાં આવ્યું કે,

સંહિતાના હુકમ ૧૪ની યોજના, જે મુદ્દાઓના નિર્ધારણ સાથે સંબંધિત છે, દર્શાવે છે કે જ્યારે કોઈ પક્ષ દ્વારા તથ્ય કે કાનૂન અંગેનું કોઈ મહત્વપૂર્ણ પ્રસ્તાવિત નિવેદન સ્વીકારવામાં આવે અને અન્ય પક્ષ દ્વારા તેનો ઇન્કાર કરવામાં આવે, ત્યારે મુદ્દો ઉપસ્થિત થાય છે. એક પક્ષ દ્વારા સ્વીકારવામાં આવેલ અને બીજા પક્ષ દ્વારા ઇન્કાર કરવામાં આવેલ દરેક મહત્વપૂર્ણ પ્રસ્તાવિત નિવેદન અલગ મુદ્દાનો વિષય બનવું જોઈએ. અદાલત પર ફરજ મૂકવામાં આવે છે કે તે વાદપત્ર/અરજી અને લખિત જવાબ/પ્રતિઉત્તર, જો હોય તો, વાંચે અને ત્યારબાદ પક્ષકારોના માનનીય વકીલોની સહાયથી તે તથ્ય અથવા કાનૂનના મહત્વપૂર્ણ પ્રસ્તાવિત નિવેદનો નક્કી કરે, જેમાં પક્ષકારો વચ્ચે મતભેદ છે. મુદ્દાઓ રચી અને નોંધવામાં આવશે, જેના પર કેસનો નિર્ણય આધારિત રહેશે.

પ.જ.૨ સર્વ પક્ષોના હિતમાં એ છે કે સમગ્ર વિવાદને આવરી લેતાં અને તેના તત્ત્વસંગત પાસાઓ પર કેન્દ્રીત યોગ્ય મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવે. તેથી જ મખન લાલ બંગાળ (ઉપરોક્ત) માં સર્વોચ્ચ અદાલતે યોગ્ય મુદ્દાઓ ઘડવામાં અદાલતને સહાયરૂપ થવામાં પક્ષકારો તથા વકીલોની ભૂમિકા નીચેના શબ્દોમાં

રેખાંકિત કરી હતી,

“પક્ષકારો અને તેમના વકીલો અદાલતને મુદ્દાઓ ઘડવાની પ્રક્રિયામાં સહાય કરવા બંધાયેલ છે. વકીલની ફરજ અદાલત પર મુકાયેલી મુખ્ય જવાબદારીને ઓછી કરતી નથી. પર્યવેક્ષક ન્યાયાધીશે પૂરતી રીતે અભિવ્યક્તિશીલ મુદ્દાઓ ઘડાય તે માટે પોતે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. યોગ્ય મુદ્દાઓ ઘડવામાં થયેલી ચૂક, જો તે ચૂકથી હાનિ થયેલી હોવાનું દર્શાવવામાં આવ્યું હોય, તો મામલાને પુનઃવિચારણા માટે પરત મોકલવાનું આધાર બની શકે છે.

પ.જ.૩ અદાલતે આગળ જણાવ્યું હતું કે, “પુરાવા મુદ્દાઓ અને દાવાપત્રો સુધી જ મર્યાદિત રહેશે. જે વિવાદો મુદ્દાઓ તથા દાવાપત્રોમાં આવરી લેવામાં આવ્યા નથી, એવા મુદ્દાઓ સંબંધિત કોઈ પુરાવો સામાન્ય રીતે સ્વીકારવો નહીં, કારણ કે પ્રત્યેક પક્ષ પોતાના ઉપર પુરવાર કરવાનો ભાર રહેલો હોય એવા મુદ્દાઓના સમર્થનમાં પુરાવો રજૂ કરે છે. મુદ્દાનો હેતુ પુરાવા, દલીલો અને નિર્ણયને એક નિશ્ચિત પ્રશ્ન સાથે બાંધી રાખવાનો છે, જેથી વિવાદ કયા મુદ્દે છે તેમાં કોઈ શંકા ન રહે. ત્યારબાદ મુદ્દાવાર આગળ વધતો ચુકાદો તે વિવાદ કેવી રીતે નક્કી થયો તે ચોક્કસપણે કહી શકશે.”

પ.૫ બોમ્બે વડી અદાલતના શ્રદ્ધા એસોસિયેટ્સ અને અન્ય વિ. સેન્ટ પેટ્રિક્સ ટાઉન કો-ઓપરેટિવ હાઉસિંગ સોસાયટી લિમિટેડ અને અન્યના રિવિઝન એપિલેશન ક્રમાંક ૭૨ ઓફ ૨૦૦૨, જેનો નિર્ણય ૦૫ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૨ના રોજ કરવામાં આવ્યો હતો, તેમાં કરાયેલ નિર્ણયનો પ્રાસંગિક સંદર્ભ લઈ શકાય

છે. તેમાં એવું ઠરાવવામાં આવ્યું અને નોંધવામાં આવ્યું હતું કે મુદ્દાઓ ઘડવાના હેતુ માટે, નિયમ ૩ હુકમ ૧૪માં નિર્દિષ્ટ મુજબ, મુખ્યત્વે અદાલતનું કર્તવ્ય છે કે તે અરજીઓ તથા અન્ય સામગ્રી પર પોતાનું મન લગાવે. નિસંદેહ, પક્ષકારો અને તેમના વકીલોને મુદ્દાઓ ઘડવાના પ્રશ્નમાં અદાલતને સહાય કરવા પર પ્રતિબંધ નથી. તેમ છતાં, કોઈ પક્ષકારને અદાલત દ્વારા મુદ્દાઓ ઘડવામાં કે પુનઃઘડવામાં આવે તે પહેલાં સાંભળવામાં આવે તેવી માંગ કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી. વિવાદનો ચોક્કસ સ્વરૂપ જાણવા માટે મુદ્દાઓ ઘડવાનું અદાલતનું દાયિત્વ છે.

૬. કેસના તથ્યો તરફ ફરી વળીએ તો, અરજદાર નિર્મયીબેનને સિવિલ અરજી નં. ૧૯૪/૨૦૧૦માં પસાર થયેલા હુકમના આધારે તેમની વ્યક્તિગત ક્ષમતામાં પક્ષકાર તરીકે જોડવામાં આવ્યા હતા. ઉપરોક્ત સિવિલ અરજી નં. ૧૯૪/૨૦૧૦માં ૧૯મી ડિસેમ્બર, ૨૦૧૧ના રોજ પસાર થયેલા હુકમમાં એવું નોંધવામાં આવ્યું હતું કે સંબંધિત પક્ષકારો માટે ઉપલબ્ધ તમામ બચાવો અને દલીલો ખુલ્લી રાખવામાં આવે છે. સિવિલ અરજી નં. ૧૯૩/૨૦૧૦માંના હુકમ મુજબ સ્વ. બિપીનભાઈના વારસદાર તરીકે તેમની જોડણી ઉપરાંત, તેઓ કંપની અરજીની કાર્યવાહીમાં સ્વતંત્ર રીતે એક અલગ પક્ષકાર તરીકે અસ્તિત્વ ધરાવે છે. ત્યારબાદ તેમણે સોગંદનામા દ્વારા પોતાના લેખિત નિવેદનો દાખલ કર્યા અને કંપની અરજીના મૂળ અરજદારે પ્રતિસોગંદનામું પણ દાખલ કર્યું છે.

૬.૧ પક્ષકાર પોતાના વારસદાર તથા વૈધ પ્રતિનિધી તરીકેની ક્ષમતાની ઉપરાંત

પોતાની વ્યક્તિગત ક્ષમતાને પણ આધાર બનાવી શકે છે, એવા સિદ્ધાંતને માન્યતા આપવામાં આવી છે. જે.સી. ચેટરજી તથા અન્ય (ઉપરોક્ત)ના નિર્ણય પરથી આ સિદ્ધાંત આ રીતે જણાવવામાં આવ્યો છે,

“હુકમ ૨૨, દીવાની પ્રક્રિયા સંહિતાના નિયમ ૪ના ઉપ-નિયમ (૨) હેઠળ, મૃતક સામાવાળાના કાનૂની પ્રતિનિધિ તરીકે પક્ષકાર બનાવવામાં આવેલ કોઈપણ વ્યક્તિને, મૃતક સામાવાળાના કાનૂની પ્રતિનિધિ તરીકેની પોતાની સ્થિતિને અનુરૂપ કોઈપણ બચાવ રજૂ કરવાનો હક હતો. અન્ય શબ્દોમાં કહીએ તો, વારસદારો તથા કાનૂની પ્રતિનિધિઓ મૃતક ઉઠાવી શક્યો હોત તે તમામ દલીલો ઉઠાવી શકતા, સિવાય માત્ર એવી દલીલોની જે મૃતકને વ્યક્તિગત હતી. વાસ્તવમાં, આથી કાનૂની પ્રતિનિધિઓને પોતાનો સ્વતંત્ર હક પણ સ્થાપિત કરવામાં અડચણ પડતી નથી; તેવી સ્થિતિમાં અદાલત દ્વારા તેમને માત્ર મૃતકના કાનૂની પ્રતિનિધિ તરીકે જ નહીં, પરંતુ તેમની વ્યક્તિગત ક્ષમતામાં પણ પક્ષકાર બનાવવામાં કોઈ વાંધો રહેતો નથી, અને તેથી સ્વતંત્ર હક અંગેના નિર્ણય માટે અલગ દાવો કરવાની જરૂરિયાત ટળી જાય છે.” (પરા ૧૧)

૬.૨ એ જ રીતે બાલ કિશન વિ. ઓમ પ્રકાશ [૧૯૮૬

(૪) એસીસી ૧૫૫ :એઆઈઆર ૧૯૮૬ એસસી ૧૯૫૨], સર્વોચ્ચ અદાલતે જણાવ્યું હતું કે હુકમ ૨૨, સીપીસીના નિયમ ૪ ના ઉપનિયમ (૨) હેઠળ રેકૉર્ડ પર કાનૂની પ્રતિનિધિ તરીકે લાવવામાં આવેલી કોઈપણ વ્યક્તિને તેની કાનૂની પ્રતિનિધિ તરીકેની હેસિયતને અનુરૂપ પોતાનો બચાવ રજૂ કરવાની સત્તા

આપવામાં આવે છે અને આવા કાનૂની પ્રતિનિધિઓને વધારાનું લેખિત નિવેદન દાખલ કરી, મૃતકએ તે વાદમાં ભાડુઆત તરીકે ઉઠાવેલા અથવા ઉઠાવી શક્યા હોત તેવા તમામ વાંધાઓ રજૂ કરવાનો હક પ્રાપ્ત થાય છે. જે.સી. ચેટર્જી અને અન્ય (પૂર્વોક્ત) માં તેના પોતાના નિર્ણય પર આધાર રાખીને, સર્વોચ્ચ અદાલતે એ જ સિદ્ધાંત નીચે મુજબ જણાવ્યું હતું,

“તત્કાલીન મામલામાં બલ કિશન, અપીલકર્તા, તેથી, મરણ પામેલા સામાવાળા મુસાદી લાલના કાનૂની પ્રતિનિધિ તરીકે, જે નિર્વિવાદપણે ભાડૂત હતો, એવો વાંધો ઉઠાવી શકતો નહોતો કે તે ઇમારત પર અતિક્રમણકાર તરીકે કબજામાં હતો અને ખાલી કરાવવાની અરજી કાયદેસરપણે ચાલવા યોગ્ય નહોતી. એ સાચું છે કે યોગ્ય મામલામાં અદાલત માટે શક્ય છે કે મરણ પામેલા સામાવાળાના વારસદારોને માત્ર કાનૂની પ્રતિનિધિ તરીકે જ રેકૉર્ડ પર લાવવાની સાથે સાથે, તેમને તેમની વ્યક્તિગત ક્ષમતામાં પણ પક્ષકાર બનાવી શકે, જેથી સ્વતંત્ર હકના નિર્ણય માટે અલગ દાવો કરવો પડતો ન રહે, જેમ કે જગદીશ ચંદર ચટર્જી વિ. શ્રીકિશન [૧૯૭૩ (૧) એસ.સી.આર. ૮૫૦]:[એ.આઈ.આર. ૧૯૭૨ એસ.સી. ૨૫૨૬] માં અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે” (પરા-૩)

૬.૩ અરજીઓ અને વિવાદબિંદુઓ વચ્ચે ગાઢ સંબંધ છે. આ બન્ને મળીને સાબિત થનારા કેસની સ્વીકૃતિ કે અસ્વીકૃતિ પર તથા રજૂ કરનારા પુરાવા પર અસર કરે છે, કારણ કે અરજીઓ આધારશિલા રૂપે કાર્ય કરે છે, જ્યારે અરજીઓમાંથી ઉદ્ભવતા વિવાદબિંદુઓ વિવાદના મૂળભૂત પાસાઓ પર

કેન્દ્રિત હોય છે. આ સંદર્ભમાં, જો વધારાના વિવાદબિંદુ માટેની પ્રાર્થના પર વિચાર કરવામાં આવે, તો અરજીકર્તાએ પોતાની વ્યક્તિગત ક્ષમતામાં દાખલ કરેલ સોગંદનામું તેમજ મુખ્ય રિટ અરજીમાં મૂળ અરજદારો દ્વારા દાખલ કરાયેલ પ્રત્યુત્તર-સોગંદનામું યોગ્ય રીતે જોવામાં આવી શકે છે.

૬.૪ અરજીકર્તા-નિર્મયીબેનને મુખ્ય કંપની અરજીમાં તેમની વ્યક્તિગત અને સ્વતંત્ર ક્ષમતા હેઠળ પક્ષ પ્રતિસાદી નં.૧૧ તરીકે જોડવામાં આવ્યા બાદ, તેમણે મુખ્ય અરજીમાં જવાબી સોગંદનામું દાખલ કરીને, અન્ય મુદ્દાઓ સાથે, દલીલ કરી હતી કે અરજી અસ્પષ્ટ છે અને તેમાં આવશ્યક વિગતોનો અભાવ છે; કે તેમને પક્ષ પ્રતિસાદી નં.૧૧ તરીકે માત્ર ૧૯ ડિસેમ્બર, ૨૦૧૧ના રોજ જ જોડવામાં આવ્યા હોવાથી, તેમના વિરુદ્ધ અરજી સમયમર્યાદાથી બાર છે, કારણ કે પડકાર કંપનીના સભ્યોના રજિસ્ટરમાં ૧૭ નવેમ્બર, ૧૯૮૨ના રોજ કરવામાં આવેલી નોંધો સામે છે; તેમણે વિલંબ, ત્યાગ, સ્વીકૃતિ અને એસ્ટોપલના સિદ્ધાંતો લાગુ પડે છે તેમ રજૂ કર્યું હતું.

૬.૪.૧ તેના લેખિત દાવાઓ ધરાવતા કેટલાક મહત્વના પરાગ્રાફો પુનઃઉત્પન્ન કરતાં, તેણે પરાગ્રાફ ૩માં નીચે મુજબ દલીલ કરી હતી.

કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ ની કલમ ૧૫૫ હેઠળની અરજીની પોષણક્ષમતા અંગેની દલીલને અશ્વુણ્ણ રાખતાં, જો તે પોષણક્ષમ પણ ગણાય, તો પણ એવી અરજી મારા અને અન્ય નવા ઉમેરાયેલા સામાવાળાઓ સામે કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ ની કલમ ૧૧૧(જ) હેઠળ કંપની કાનૂન બોર્ડ સમક્ષ

લાવવામાં આવવી જોઈએ; તેથી, વર્તમાન અરજી પોષણક્ષમ નથી.

૬.૪.૨ પરિચ્છેદ ૪માં એવો દાવો કરવામાં આવ્યો છે,

કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૫૫ હેઠળની કાર્યવાહી સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપની છે.....
અરજીમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપમાંથી એવું જણાય છે કે અરજીકર્તાઓએ ઉઠાવેલા જટિલ પ્રશ્નોના નિર્ણયની માંગ કરે છે, તથાપિ તેઓમાં કોઈ સાર નથી, અને જેમનું સ્થાપન મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કરીને કરવું પડશે. હું સ્પષ્ટ કરું છું કે તેથી વર્તમાન કાર્યવાહીની સંક્ષિપ્ત પ્રકૃતિના પરિપ્રેક્ષ્યમાં આવા પ્રશ્નોનો નિર્ણય થઈ શકતો નથી.... અરજીકર્તાઓ એવા આક્ષેપો કરી રહ્યા છે જે રજિસ્ટરમાં દાખલ થયેલી નોંધોની બાબત સાથે સંબંધિત નથી અને તેથી રજિસ્ટરની સુધારણા સાથે સાચા અર્થમાં સંબંધિત પણ નથી; અને આ રીતે તે અધિનિયમની કલમ ૧૫૫ની ખાતરીની બહાર છે.

૬.૪.૩ પરિચ્છેદ ૭માં અરજદાર દ્વારા નીચે મુજબ રજૂ કરવામાં આવ્યું છે.

વર્તમાન કાર્યવાહીનો સંદર્ભ કુટુંબ સમાધાનને છે, એટલે કે ૩૦ જાન્યુઆરી, ૧૯૮૨ના રોજ અમલમાં મૂકાયેલ સમજણનામું તથા ૧૩ નવેમ્બર, ૧૯૮૨ના તારીખનું સુધારણાપત્ર, જે કુટુંબની બે શાખાઓ, એટલે કે બી.વી. મેહતા અને પરિવાર તથા એસ.વી. મેહતા પરિવાર અને તેમના સંબંધિત કુટુંબના સભ્યો વચ્ચે થયેલ હતું, અને ઉક્ત સભ્યોએ તેમાં અનુમોદન નોંધ્યું છે. છેલ્લા ૩૦ વર્ષથી ઉક્ત કુટુંબ સમાધાન અમલમાં મૂકવામાં આવ્યું છે અને તેના પર

આચરણ કરવામાં આવ્યું છે; તેથી આ માનનીય અદાલતે ઉક્ત સમાધાનમાં હસ્તક્ષેપ કરવો ન જોઈએ. આ જ કારણસર આ મુદ્દા પર પણ અરજીઅસ્થાયીપણે સ્વીકાર્ય નથી.

૬.૪.૪ નીચે મુજબ પરા ૯ માં દાવો કરવામાં આવ્યો હતો.

હાલની અરજી ચાર અરજીકર્તાઓ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવી છે, જેઓ સામાવાળા ક્રમાંક ૧ કંપનીના શેરધારકો હોવાનો દાવો કરે છે. હું આ દાવાને સ્વીકારતો નથી અને અરજીકર્તાઓને આ બાબતના વર્તમાન વિગતો તથા શેરહોલ્ડિંગ ખુલાસા કરવા કહે છે..... કોઈપણ સ્થિતિમાં અરજીકર્તાઓ પીડિત વ્યક્તિઓ નથી અને અરજી જાળવી રાખવા માટે તેમને અધિકારક્ષેત્ર નથી, ખાસ કરીને જ્યારે તેઓ સામાવાળા ક્રમાંક ૧ કંપનીના કુલ શેરોમાંથી અત્યંત નાનો હિસ્સો ધરાવવાનો દાવો કરે છે..... હાલની અરજી સામાવાળા ક્રમાંક ૧૨ અને ૧૩ના પ્રેરણાથી દાખલ કરવામાં આવી છે..... તેમણે અરજીકર્તા ક્રમાંક ૧ને સાથે જોડ્યા છે, જેણે અરજીના સમયે મારા દિવંગત પતિ સામે સામાવાળા ક્રમાંક ૧૨નું સમર્થન કર્યું હતું..... અન્ય અરજીકર્તાઓ માત્ર નામધારી છે અને માત્ર અરજીકર્તા ક્રમાંક ૧ તથા સામાવાળા ક્રમાંક ૧૨ અને ૧૩ના આદેશાનુસાર કાર્ય કરી રહ્યા છે અને હાલની કાર્યવાહી નિષ્પક્ષ હોવાનું દેખાડવાની આડમાં તેમને જોડવામાં આવ્યા છે..... તેથી, ઉક્ત શેરધારકોના ઇશારે, કંપની અધિનિયમની કલમ ૭૭ના કથિત ઉલ્લંઘન અંગેના કથિત વ્યવહાર માટે ત્રીસ વર્ષથી વધુ સમયગાળા બાદ રજિસ્ટરના સુધારણા માટે સ્થિતિ પૂર્વપત્ કરવાની પ્રાર્થના

ન્યાયના હિતમાં મંજૂર કરવામાં આવી ન જોઈએ..... સામાવાળા ક્રમાંક ૧૨ અને ૧૩ દ્વારા રજિસ્ટરના સુધારણા માટે કોઈ અરજી કરવામાં આવી નથી; તેથી ત્રાહિત પક્ષ દ્વારા, જે સામાવાળા ક્રમાંક ૧૨ અને ૧૩ના હિતમાં સુધારણા માંગે છે, એવી અરજી ચલાવી શકાય તેવી નથી. વધુમાં, સામાવાળા ક્રમાંક ૧૨ અને ૧૩એ હસ્તાંતરણ સ્વીકાર્યું છે અને તે અંગે મૌન સંમતિ આપી છે; તેથી અન્ય કોઈ પક્ષને સંબંધિત કોઈ ફરિયાદ ઉઠાવવાનું ખુલ્લું નથી.

૬.૫ આ પણ દલીલ કરવામાં આવી છે કે વર્તમાન કાર્યવાહી સદ્ભાવપૂર્વક નહોતી અને આનુષંગિક હેતુસર શરૂ કરવામાં આવી હતી. દલીલ કરવામાં આવી હતી કે અરજી સામાવાળા નં. ૧૨ અને ૧૩ના કહેવાથી દાખલ કરવામાં આવી હતી અને આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો કે અરજદાર નં. ૧એ અરજીકર્તાના અવસાન પામેલા પતિ વિરુદ્ધ સામાવાળા નં. ૧૨નો પક્ષ લીધો હતો. દલીલ કરવામાં આવી હતી કે સમજૂતીપત્ર પરિવારની બે શાખાઓ વચ્ચે કરવામાં આવ્યો હતો અને રજિસ્ટરની સુધારણા માટે પૂર્વસ્થિતિ યથાવત્ રાખવાની પ્રાર્થના ત્રીસ વર્ષથી વધુ સમય પછી કરવામાં આવી હતી. રજૂઆત કરવામાં આવી હતી કે ત્રીજા પક્ષ દ્વારા કરવામાં આવેલી એવી અરજી, જે સામાવાળા નં. ૧૨ અને ૧૩ના પક્ષમાં સુધારણા માંગે છે અને

૧૩ ચાલતું ન હતું. અરજદારે વધુમાં એ વાતનો ઈન્કાર કરવાની પણ દલીલ કરી કે સમજૂતીપત્રની કલમ ૧૦માં નિયંત્રણાત્મક હિત અને મેનેજમેન્ટના વિચારણા માટે એમ/એસ. સી.વી. મહેતા પ્રાઇવેટ લિમિટેડ પાસે રૂપિયા

૪૦,૦૦,૦૦૦/- જમા કરવાની પૂર્વશરતનું વિચારણું કરવામાં આવ્યું હતું. વધારાના સોગંદનામાના પરાગ્રાફ ૧૧ થી ૧૩.૧૭ માં, મુખ્ય પિટિશનમાં અરજદાર-સામાવાળા નં. ૧૧એ મૂળ અરજદારો દ્વારા રજૂ કરાયેલા કેસનો ઈન્કાર કર્યો હતો અને મુખ્ય કંપની પિટિશન નં. ૩૫ ઓફ ૧૯૮૮ માં દલીલ કરી હતી.

૬.૬ મૂળ અરજીકર્તાઓએ અરજદાર-સામાવાળા નં. ૧૧ દ્વારા દાખલ કરાયેલા ઉપરોક્ત સોગંદનામાને પ્રત્યાઘાતરૂપે નીચે મુજબ પેરા ૩, ૪, ૭ અને ૮નો સંદર્ભ આપીને પુનઃઉત્તર દાખલ કર્યું હતું.

“૫. જવાબી સોગંદનામાના પરિચ્છેદ ક્રમાંક ૩ની વિગતો અંગે.... આ માનનીય અદાલતને કંપની અરજીની સુનાવણી કરવા અને તેનું નિકાલ કરવાનો અધિકારક્ષેત્ર છે. હું આ વાતનો ઈનકાર કરું છું કે ઉપરોક્ત મુદ્દાનો નિર્ણય હવે માત્ર કંપની કાયદા બોર્ડ જ કરી શકે એવો એકમાત્ર મંચ છે. મારું કથન છે કે સમગ્ર દાવાનો હક ઉક્ત સુધારો અમલમાં આવ્યો તે પહેલાં જ ઊભો થયો હતો અને દાખલ કરાયેલી અરજી કાયદેસર રીતે જાળવી શકાય તેવી છે. મારા વકીલ સુનાવણીના સમયે ઉક્ત કાનૂની દલીલ પર રજૂઆત કરશે.

૬. જવાબી સોગંદનામાના પરિચ્છેદ ક્રમાંક ૪ની વિગતો અંગે, હું એ બાબતનો ઈન્કાર કરું છું કે કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ની કલમ ૧૫૫ હેઠળ તે સંક્ષિપ્ત પ્રક્રિયા છે અથવા તે કારણે આ અરજી જાળવવા યોગ્ય નથી. હું જણાવું છું કે આ મુદ્દો હવે અપ્રતિવાદ રહ્યો નથી, પરંતુ આ માનનીય અદાલતના ગુલાબરાયના

કેસના ચુકાદા દ્વારા સીધો આવરી લેવાયો છે, જેની સુનાવણી વખતે નોંધ લેવામાં આવશે, જેમાં હવે સ્પષ્ટપણે ઠરાવાયું છે કે તમામ જટિલ પ્રશ્નો કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ની કલમ ૧૫૫ હેઠળ નક્કી કરી શકાય છે; અને હું ઇન્કાર કરું છું કે અરજીમાં કરાયેલા આક્ષેપો રજિસ્ટરમાંની નોંધોની બાબત સાથે સંબંધિત નથી અને તેથી કોઈ સુધારાની જરૂર નથી. હું દબાવો કહું છું કે જેમ અરજી દાખલ કરવામાં આવી છે તેમ તે જાળવવા યોગ્ય છે અને ઉઠાવવામાં આવેલા તમામ પ્રશ્નો વર્તમાન કંપની અરજીમાં નક્કી કરી શકાય છે.

૯. જવાબી સોગંદનામાના પરિચ્છેદ નં. ૭ માં સમાવિષ્ટ બાબતો અંગે, કુટુંબ સમાધાનનો કરેલ ઉદ્દેશ વર્તમાન અરજીના સંબંધમાં લગભગ અપ્રસંગિક છે. હું કહું છું કે જો અરજીકર્તાઓને ન્યાયસંગત હક મુજબ અંશપત્રકમાં સુધારો કરાવવાનો અધિકાર પ્રાપ્ત હોય, તો કૃપાપૂર્વક તે મંજૂર કરવામાં આવે, અને કુટુંબ વ્યવસ્થા ૩૦ વર્ષથી અમલમાં છે કે નહિ તે હકીકત વર્તમાન કાર્યવાહીના સંદર્ભમાં કોઈ પ્રાસંગિકતા ધરાવતી નથી. હું દબાવો કહું છું કે વર્તમાન અરજીમાં પડકારવામાં આવેલી વ્યવહારો મૂળથી જ અમાન્ય છે. તેથી સ્થિર થયેલા કાયદા મુજબ, પૂર્વવત્ સ્થિતિ જાળવી રાખવામાં આવે અને અરજીમાં આવશ્યક રાહત મંજૂર કરવામાં આવે.

૧૧. પ્રત્યુત્તર હલાફનામાના પરા-૯ની વિષયવસ્તુ અંગે હું કહું છું કે શેરહોલ્ડિંગની વર્તમાન વિગતો હંમેશાં કંપની પાસે હોઈ શકે છે અને આવી વિગત આપવા માટે મને બોલાવવાનું કોઈ કારણ નથી. મારો દાવો છે કે વર્તમાન અરજી

જાળવવા માટે અરજદારોને પૂરતું લોકસ છે અને પીડિત ન હોય એવા શેરધારકો પણ અરજી કરી શકે છે. હું આ બાબતનો ઇનકાર કરું છું કે, ઉક્ત પરામાં જણાવ્યા મુજબ, આ અરજી સામાવાળા નં. ૧૨ અથવા ૧૩ના કહેવાથી દાખલ કરવામાં આવી છે. હું આનો પણ ઇનકાર કરું છું કે, ઉક્ત પરામાં જણાવ્યા મુજબ, સામાવાળા નં. ૧૨ અને ૧૩એ ઉક્ત જણાવાયેલા કારણોસર મને સંડોવ્યો છે અથવા અરજદારો માત્ર નામધારી છે. હું કહું છું કે ન્યાયના હિતમાં સુધારણા કરાવવી આવશ્યક છે. હું કહું છું કે સામાવાળા નં. ૧૨ અને ૧૩એ મને ટેકો આપ્યો છે કે કેમ, તે કાયદાનો બહુ જ અપ્રસ્તુત મુદ્દો છે, જેના વિષે મારી વકીલ દ્વારા સુનાવણી સમયે રજૂઆત કરવામાં આવશે. હું આનો ઇનકાર કરું છું કે ઉક્ત પરામાં જણાવ્યા મુજબ સામાવાળા નં. ૧૨એ હસ્તાંતરણને સ્વીકાર્યું હતું અને તેમાં મૌન સંમતિ આપી હતી. મને તેની જાણ છે અને તેથી હું તેનો ઇનકાર કરું છું.”

૬.૭ ઉપરોક્ત લેખિત દલીલો મુજબ, જે મુખ્ય અરજીમાં અરજદારને સામાવાળા ક્રમાંક ૧૧ તરીકે જોડવામાં આવ્યા બાદ રેકૉર્ડનો ભાગ બન્યા, તેમણે પોતાની વ્યક્તિગત ક્ષમતામાં પોતાનો પક્ષ રજૂ કર્યો હતો, કારણ કે તેમને અલગ રીતે જોડવામાં આવ્યા હતા; ઉપર ઉદ્ધૃત પ્રત્યુત્તર દાખલ કરીને મૂળ અરજદારો દ્વારા આ બાબતનો વિવાદ કરવામાં આવ્યો હતો. મૂળ અરજદારોએ સામાવાળા ક્રમાંક ૧૧ દ્વારા તેમના વધારાના સોગંદનામામાં ઉઠાવવામાં આવેલી વિવિધ અન્ય લેખિત દલીલો અને દાવાઓનો પણ ઇનકાર કર્યો હતો. આ લેખિત દલીલોએ

અરજદાર-સામાવાળા ક્રમાંક ૧૧ની અલગ અલગ ક્ષમતાના જુદા સંદર્ભ ધરાવતા હતા, જેઓ રેકૉર્ડ પર કાનૂની વારસદાર તરીકે હોવા ઉપરાંત, સ્વતંત્ર પક્ષકારની ક્ષમતામાં પોતાનો કેસ રજૂ કરવા હકદાર હતા.

૬.૮ તેથી ઉપરોક્ત મુજબના વાદપત્રના ઉમેરા સાથે, અરજદારને તેની સ્વતંત્ર સ્થિતિમાં પક્ષકાર તરીકે જોડવામાં આવવાથી અને તે રીતે વિવાદના સ્વરૂપમાં ફેરફાર થતા, વધારાના મુદ્દાઓ ઘડવાની વિનંતી પર વિચાર કરવો યોગ્ય હતો. તે જ સમયે, અગાઉ ઘડાયેલા મુદ્દાઓમાં પહેલેથી જ આવરી લેવાયેલા વિવાદના મુદ્દાઓને પુનરાવર્તિત કરવાની જરૂર નથી. મુદ્દાઓ ઘડવાના તર્ક અને મુદ્દાઓની ભૂમિકા ધ્યાનમાં લેતા, સામેવાળા પક્ષનો આ તર્ક કે નવા મુદ્દાઓ ઘડી શકાય નહીં, કારણ કે મુદ્દાઓ અગાઉ ઘડાયેલા હતા અને તેમાંના કેટલાકને સ્વીકારવામાં આવ્યા ન હતા, માન્ય નથી.

૬.૯ ઉપરોક્ત સ્થિતિ અને સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખતાં, અપીલકર્તા દ્વારા સૂચવાયેલા વધારાના મુદ્દાઓમાંથી મુદ્દા નં. ૧, ૩, ૪, ૫, ૬ અને ૭ પર મુદ્દા ઘડવા માટે વિચારણા થઈ શકે. પ્રથમ મુદ્દો અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા સોગંદનામાના પરા ૩માં ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલ અને સામાવાળા-મૂળ અરજીકર્તાઓ દ્વારા તેમના જવાબી પ્રતિભાવે પરા ૫માં કરવામાં આવેલા તેના ઇનકારને અનુરૂપ છે. તેવી જ રીતે, મુદ્દો નં. ૩ અપીલકર્તાના સોગંદનામાના પરા ૪ અને ૫માંના હકીકતી નિવેદનોમાંથી ઉદ્ભવે છે અને મૂળ અરજીકર્તાઓ દ્વારા તેમના જવાબી પ્રતિભાવે પરા ૬માં તેનો ઇનકાર કરવામાં

આવ્યો છે. સૂચવાયેલા મુદ્દા નં. ૪ બાબતે પણ આપું જ છે. સૂચવાયેલા મુદ્દા નં. પનું મૂળ અપીલકર્તાના સોગંદનામાના પરા ૭માંના હકીકતી નિવેદનોમાં અને મૂળ અરજીકર્તાઓ દ્વારા તેમના જવાબી પ્રતિભાવે પરા ૮માં કરાયેલા તેના ઇનકારમાં છે. તે જ રીતે, પ્રસ્તાવિત મુદ્દા નં. ૬ અને ૭નો મૂળ આધાર સોગંદનામાના પરા ૮માંના હકીકતી નિવેદનો અને જવાબી પ્રતિભાવે પરા ૧૧માં કરાયેલા તેના ઇનકારમાંથી શોધી શકાય છે. ઉપર દર્શાવાયેલ મુદ્દાઓ ઘડવામાં વાંધો ઉઠાવવા માટે સામેવાળા પક્ષની દલીલ કે તેઓ ઘડી શકાય નહીં કારણ કે સંબંધિત સમયે સ્વ. બિપિનભાઈએ તે ઉઠાવી શક્યા હોત અથવા કે અરજીકર્તા, કારણ કે તેણે માત્ર સ્વ. બિપિનભાઈ મહેતાના સ્થાને પગલું ભર્યું છે, તેથી તેને તે ઉઠાવવાથી અટકાવવામાં આવે છે, અથવા કે તેઓને અગાઉ અદાલતે વિચાર્યા હતા, આ કેસના ઉપરોક્ત તથ્યો અને પરિસ્થિતિઓમાં સ્વીકારી શકાય તેમ નથી.

૬.૧૦ અદાલત પર મુદ્દાઓ ઘડવાની ફરજ પણ છે અને તેની અંતર્નિહિત શક્તિ પણ. સુવિદિત છે કે મુદ્દાઓ ઘડતી વખતે, અદાલતે પોતે પ્રયત્નશીલ રહેવું જોઈએ જેથી વિવાદ પૂરતો સ્પષ્ટ રૂપ ધારણ કરે. પક્ષકારો વચ્ચેના સંઘર્ષના ક્ષેત્ર પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવા માટે જે જે મુદ્દાઓ અને બાબતો આવશ્યક હોય, તે બધાને મુદ્દાઓમાં રૂપાંતરિત કરવા જોઈએ. પક્ષકારોની ક્ષમતામાં અને તેમની દલીલોમાં થયેલ ફેરફારના પરિપ્રેક્ષ્યમાં વધારાના મુદ્દાઓની પરવાનગી આપી શકાય છે. નવા ઉમેરાયેલા અને નવા રીતે વિવાદિત થયેલ દાવાઓને

પ્રતિબિંબિત કરવા માટે દલીલોની ઉમેરા સંદર્ભે તેમને પરવાનગી આપવામાં આવે છે.

૭. ઉપરોક્ત તથ્યો અને કાનૂની ચર્ચાના પ્રકાશમાં, નીચે મુજબના વધારાના મુદ્દાઓ ઘડવા યોગ્ય ગણાશે. તેથી નીચેના વધારાના મુદ્દાઓ ઘડવામાં આવે છે.

(૧) કંપનીઓ (સુધારા) અધિનિયમ, ૧૯૮૮ દ્વારા ધારા ૧૫૫ની રદબાતલને ધ્યાનમાં લેતાં, તાજેતરમાં જોડાયેલા સામાવાળા નં. ૧૧ થી ૧૪ સામે આ અરજી ચલાવાપાત્ર છે કે કેમ? અને જો હા, તો શું તેથી આ અરજી કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ ની ધારા ૧૧૧(૪) હેઠળ કંપની કાયદા બોર્ડ સમક્ષ ચલાવાની રહેશે?

(૨) શું અરજીને, કુટુંબની બે શાખાઓ, એટલે કે બી.વી. મહેતા ની શાખા અને એસ.વી. મહેતા ની શાખા વચ્ચે પરસ્પર સમજૂતીના સ્મરણપત્ર દ્વારા થયેલી કુટુંબ સમાધાનને ધ્યાનમાં લેતા, છેલ્લા ૩૦ વર્ષથી વધુ સમયથી, રદ કરવા પાત્ર ગણવામાં આવે છે?

(૩) શું કંપની અધિનિયમની કલમ ૧૫૫ હેઠળ રજિસ્ટરની સુધારણા મંજૂર કરી શકાય, જ્યારે લેવડદેવડ રજિસ્ટરમાંની નોંધોની બાબતો સાથે સંકળાયેલી ન હોય?

(૪) શું અરજીમાં નવેસરથી ઉમેરાયેલા પક્ષકારો વિરુદ્ધ મર્યાદા કાયદા દ્વારા અને/અથવા લેયેસ, ત્યાગ, સંમતિમય સ્વીકાર અથવા એસ્ટોપલના સિદ્ધાંતોના આધારે અવરોધ છે?

(૫) શું વર્તમાન અરજદાર, જે હિસ્સાનો નાનો અંશ ધારણ કરે છે, તેની પહેલ પર આ અરજી સ્વીકાર્ય છે?

(૬) શું અરજદાર કંપનીના સભ્યોના રજિસ્ટરને તે નવા જોડાયેલા સામાવાળાઓના પક્ષમાં સુધારવાની માંગ કરવા માટે હકદાર છે, જેઓએ કોઈ પણ તબક્કે પ્રવેશોની સુધારણા સામે ક્યારેય વાંધો ઉઠાવ્યો નથી અને/અથવા એવી સુધારણા માટે કોઈ અરજી દાખલ કરી નથી?

આ અરજી ઉપરોક્ત શરતો અનુસાર અને ઉપરોક્ત હદ સુધી મંજૂર કરવામાં આવે છે।

(એન.વી. અંજારિયા, ન્યાયમૂર્તિ)

અનુપ

The translation of this judgment has been provided by M/s

Hyperlink E-Solutions Pvt. Ltd.

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====